

Yksinäinen joutsen

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Kevät voitti talven vallan,
jäiset rannat jo sulivat,
avasivat ruoka-aitan
muuttolintujen iloksi.
Joutsenet pareina joikui
pesäpaikoille palaten.

Yksi on erossa muista,
kulkee ilman kumppania.
Rasitukset pitkän matkan
parin koituivat tuhoksi.

Sinä, joutsen yksinäinen,
saavuit rannalle tutulle,
vanhalle pesälle löysit.

Öisin laskeuduit levolle,
silmäsi toviksi suljit.
Ehkä unta näit hänestä,
monen vuoden kumppanista.

Rauhaton on yösi kulku,
uusi päivä vaivoin koitti.
Ei ollut kesä sinulle
niinkuin mennehet olivat.

Päivät kulki kulkuansa,
syksy saapui tuulisena,
sai linnut levottomiksi
muuttomatkansa edellä.
Nousit vaivoin siivillesi
sinäkin mukana muiden.

Maahan laskeuduit takaisin,
niukasti ravittu raukka,
kaipauksen uuvuttama.
Tuima talvi on edessä,
ankara on kylmän koura.
Riittyy kohta järven pinta.

Joutsen jäiden vangitsema
elää viime päiviänsä,
uneksii kesistä vielä,
muistaa menneitä suvia
päättä jäähän kannattaen,
alistuen kohtaloonsa.

Yksinäinen joutsen

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Se oli eloni joutsen.